

کنگره ملی

مدیریت و برنامه ریزی شهری نوین

National Congress of

innovative management and urban planning

ایران - تهران - دانشگاه تهران
۲ شهریور ماه ۱۳۹۶

بررسی کیفیت زندگی شهروندان شهر داراب با تاکید بر شاخص های ذهنی

علی دلیر

کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه بین المللی امام رضا، دانشکده هنر معماری، گروه شهرسازی

Email: alidalir۱۵@yahoo.com

چکیده:

کیفیت زندگی به شرایط عینی و ذهنی شهروندان از تصورات آنان بستگی دارد، کیفیت ذهنی زمانی می تواند مثر ثمر باشد، که در جهت رضایت افراد گام برداشته شود. هدف این پژوهش راهنمای استفاده از مدیران شهری، نوآوری و تازگی این موضوع و پژوهش در شهر داراب که با دیدی توصیفی_تحلیلی مبتنی بر منابع کتابخانه ای و پرسشنامه ای به سنجش کیفیت زندگی در شهر داراب پرداخته است، که پس از تعیین حجم نمونه ۳۲۰ نفری از جدول مورگان به توزیع و جمع آوری اطلاعات پرداخته و آنالیز داده های پرسشنامه با نرم افزار S.P.S.S و آزمون ناپارامتری کروسکال والیس انجام شد نتایج در سطح اطمینان ۹۵ درصد نشان میدهد، بین سن و کیفیت ذهنی تفاوت معنی داری وجود ندارد، بطوریکه افزایش سن شهروندان بر کیفیت ذهنی زندگی آنان تاثیری ندارد از طرف دیگر افزایش تحصیلات منجر به افزایش کیفیت ذهنی زندگی شهروندان نمی شود. پس با اطمینان ۹۵ درصد می توان گفت افزایش سطح تحصیلات در شهر داراب تنها منجر به افزایش کیفیت ذهنی آنان از سیستم حمل و نقل عمومی شده است.

کلمات کلیدی: کیفیت زندگی، شهر داراب، شاخص های ذهنی

۱- مقدمه:

شهروندی در نحوه ارتباط فرد با جامعه معنا و مفهوم حقیقی خود را پیدا می کند به اعتقاد، مارشال اچ وضعیتی است که ناشی از عضویت کامل فرد در اجتماع است، ثانیاً کسانی که دارای این وضعیت هستند حقوق و تکالیف یکسان و برابر دارند. از طرف متفکران و صاحب نظران علاقمند به مسائل اجتماعی که تمدن و پیشرفت جوامع بشری را در استقرار فرهنگ شهروندی می دانند، از ادوار باستان تاکنون مورد بحث و چالش قرار گرفته است (فتحی و ثابتی، ۱۳۹۱، ۱۶۳).